

WITAJ W RABCE

WITAJ W RABCE

wiersze

**Wojciech
Bonowicz**

teksty

**Piotr
Kolecki**

ilustracje

**Tomasz
Samojlik**

   P
Cześć! Jestem Piotrek.

 Serdecznie zapraszam Cię do Rabki-Zdroju. To wyjątkowe uzdrowisko przeznaczone dla dzieci.

 Jest tu wiele miejsc świetnej zabawy! Pokażę Ci moje ulubione.

 Możesz zobaczyć wszystkie podczas jednego spaceru. Zajmie to około godziny.

 Na temat każdego z miejsc mam dla Ciebie rysunek, krótki opis i wierszyk.

 To początek Twojej przygody z Rabką! Na pewno odkryjesz tu swoje własne, ulubione miejsca.

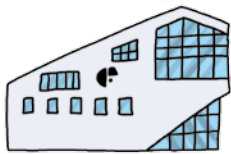
 Wspaniałych zajęć wystarczy na całe wakacje!

 W Rabce nie będziesz się nudzić!

1

2

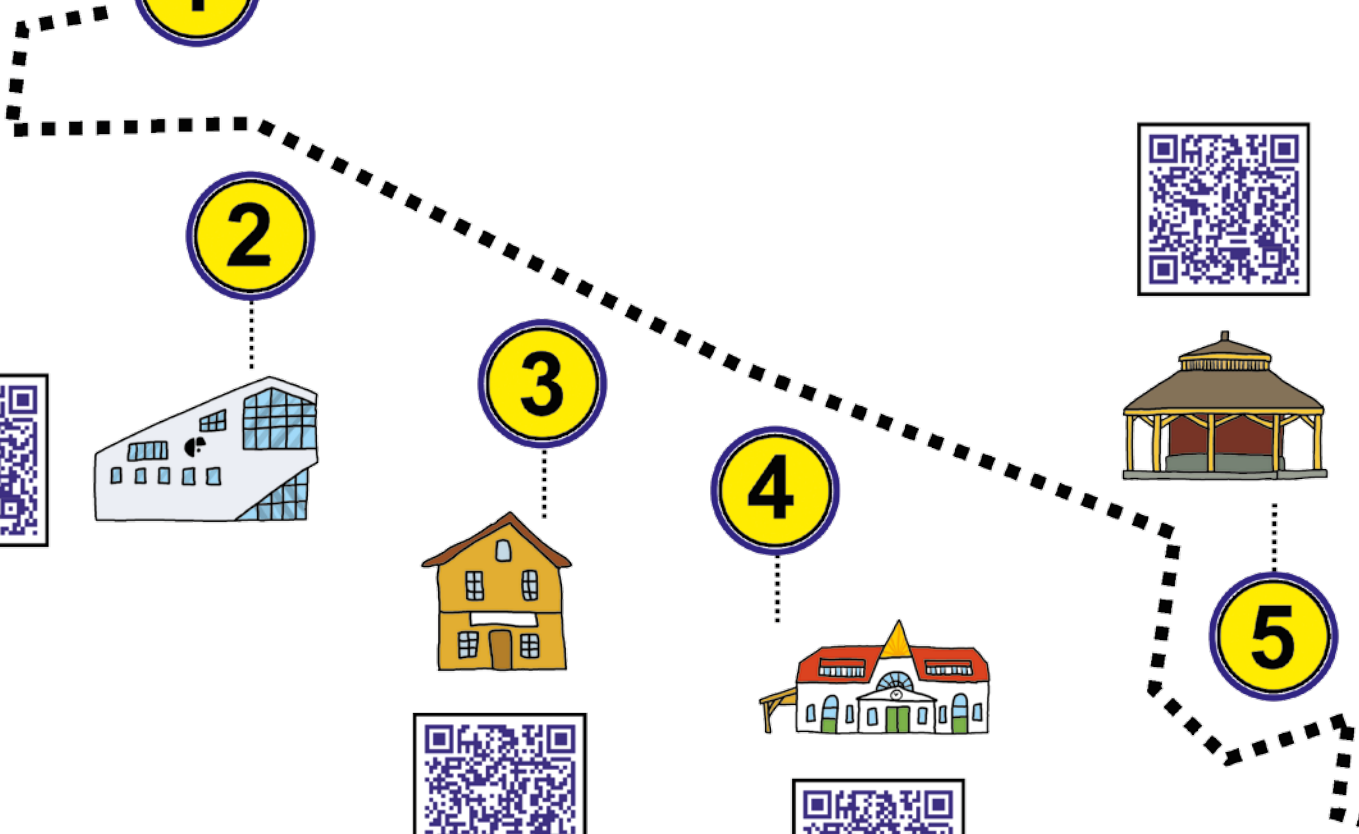
3

4

5

PN
↑

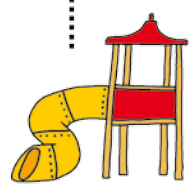
8

9

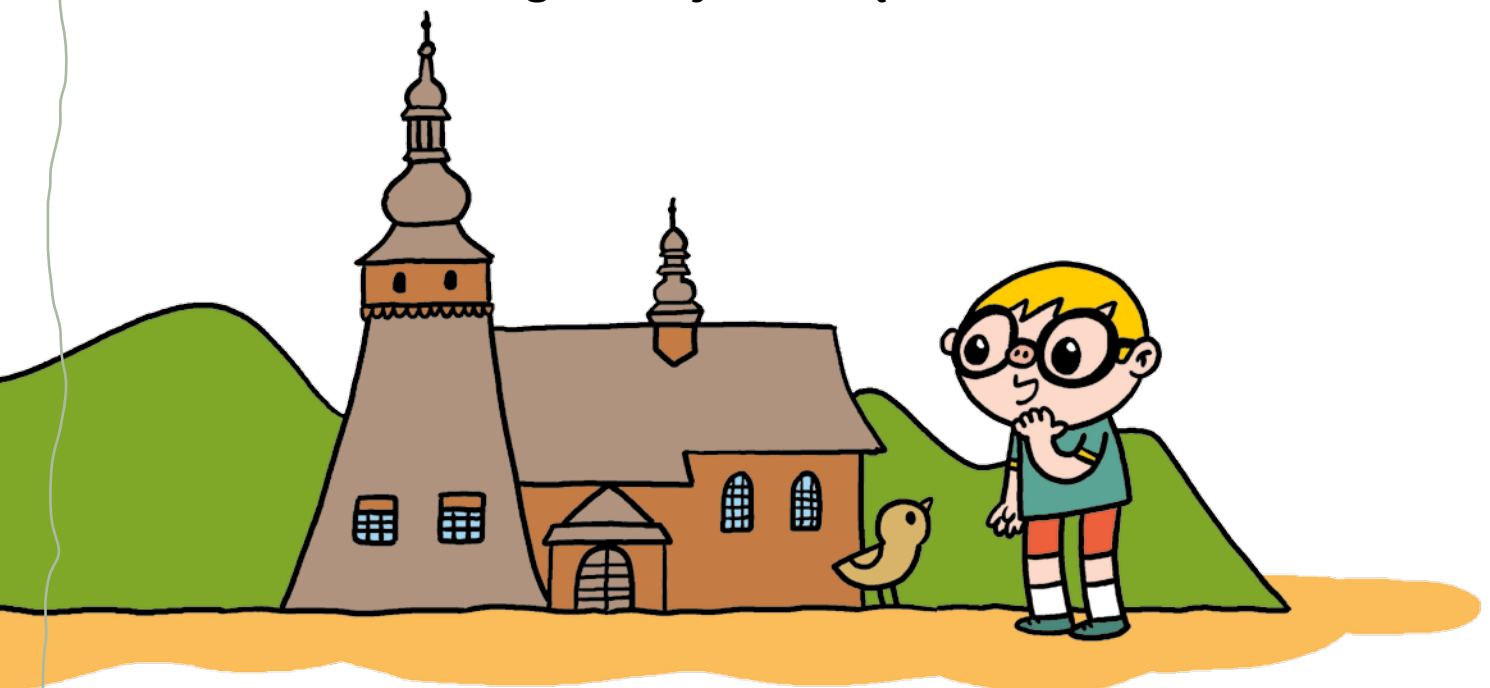
7

6

Muzeum

Usiadł drewniany ptaszek
na progu kościółka,
czeka, czy dzieci przyjdą
pomalować mu piórka.
Bo teraz nie wie, kim jest –
wróblem? gilem? jaskółką?

Muzeum w Rabce

organizuje

warsztaty

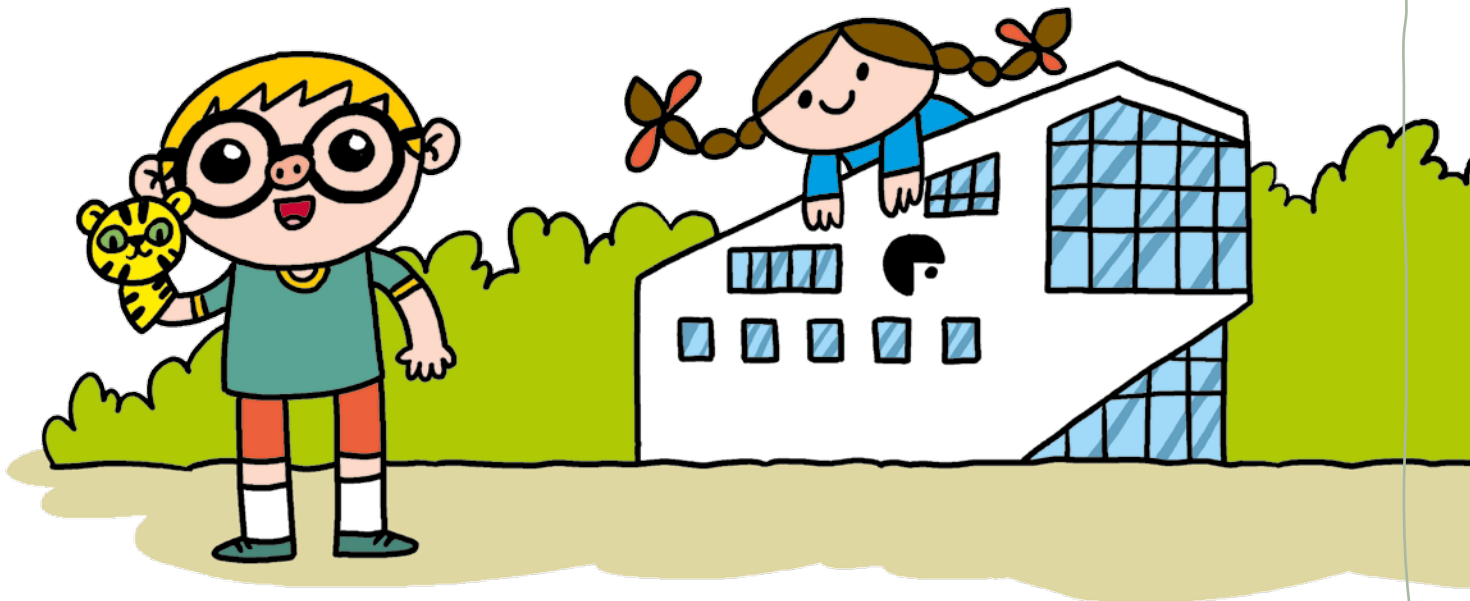
malowania drewnianych ptaszków!

Zapytajcie o to, gdy będziecie się wybierali zwiedzać zabytkowy kocioł.

Teatr Rabcio

Wyznam wam, bo wcale się tego nie wstydę,
że w teatrze nie chciałbym być aktorem ani widzem,
lecz najchętniej lalką – taką zwykłą, szmacianą.
A dlaczego? Bo gdy po spektaklu
wszyscy wyszliby, a stróż drzwi by zamknął,
ja zostałbym w teatrze na noc.

 W Rabce działa teatr przeznaczony specjalnie dla dzieci.

 X Tam grają aktorzy i wspaniałe lalki. Zarezerwujcie czas i wybierzcie się na spektakl.

Nieprzetarty szlak

Ludzie za dużo myślą
o tym, czego nie mogą.
Dlatego trzeba czasem
pójść swoją własną drogą.
Owszem, życie to nie jest
tabliczka czekolady,
lecz zamiast wmawiać
w siebie: „Nie umiem”,
„Nie dam rady”,
lepiej powiedzieć sobie:
„Potrafię!”. Właśnie tak!
W ten sposób się narodził
ruch Nieprzetarty Szlak.
I ty też możesz w góry
bez plecaka, z plecakiem,
pójść na przekór wszystkiemu
swym nieprzetartym szlakiem.

65 lat temu w Rabce powstał "Nieprzetarty Szlak" – harcerstwo osób z niepełnosprawnościami.

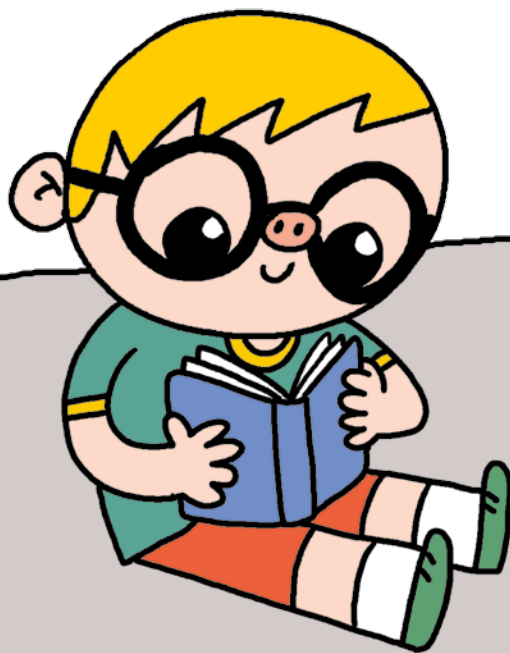
Ci dzielni harcerze pokazują nam, że wspaniała przygoda czeka na każdego,

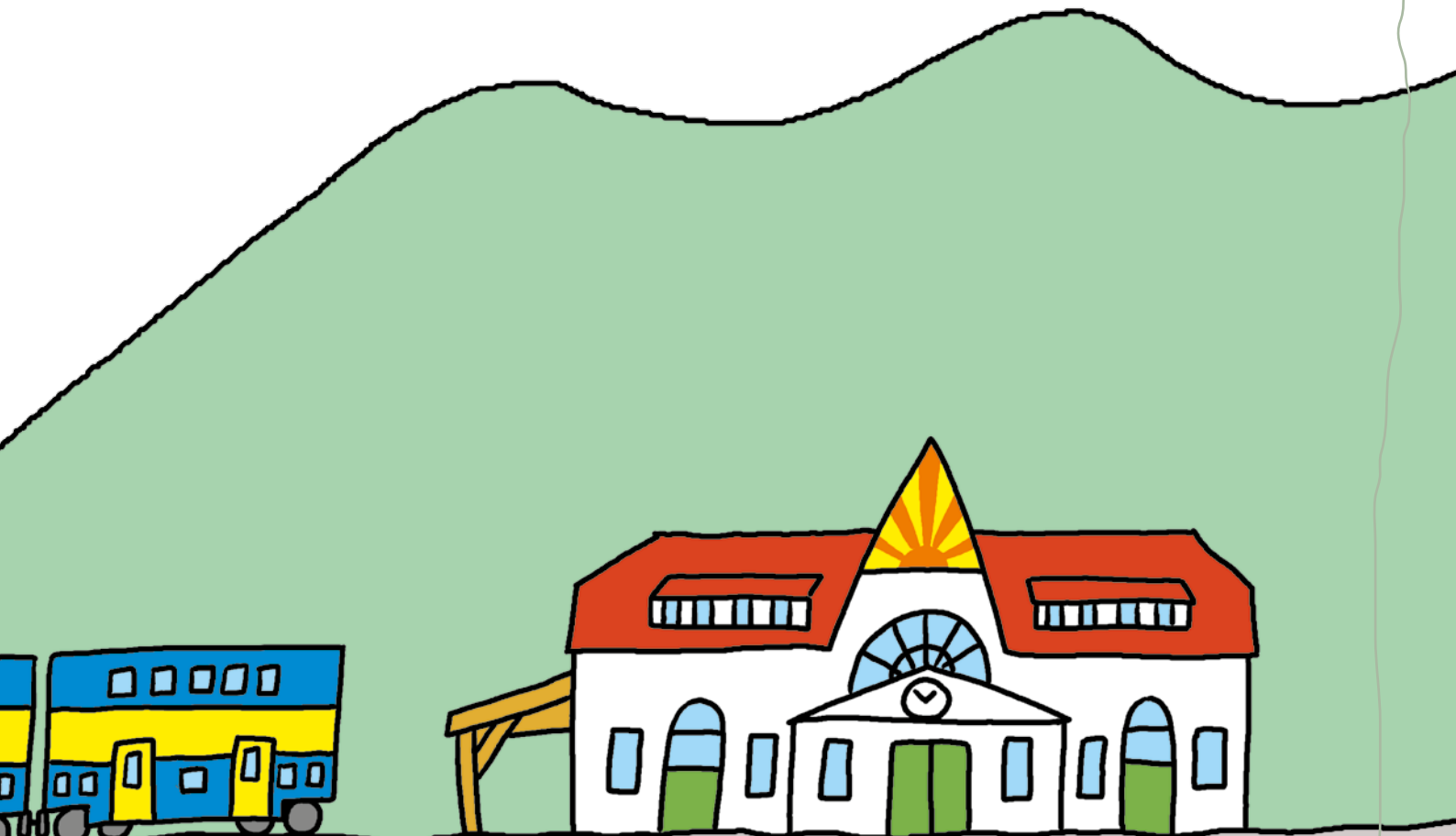

tylko trzeba się odważyć i wyruszyć w drogę.

Biblioteka

**Na tej stacji czekają pociągi,
żeby rozwieźć was po całym świecie.
Każda książka to jeden wagon,
w którym swoje miejsce znajdziecie.
Podróżując strona po stronie,
bez biletów, opłat, paszportów,
przekonacie się, że świat, choć wielki,
może zmieścić się na jednym dworcu.**

Biblioteka w Rabce znajduje się na dworcu kolejowym.

Można tu nie tylko wypożyczyć książki i gry,

ale też obserwować pociągi, a nawet do nich wsiąść!

Tężnia solankowa

- Widzę, tato, na twoim zegarku, że już czas iść do kawiarni w parku.
- Tej przy tężni? Dobrze, lecz za pół godziny.
- Hurra! Zamówimy sobie duże lody!
- I będziemy słuchać kropel wody, jak skapują po gałązkach tarniny.

Słona woda to największy skarb Rabki. Nazywa się solanka.

Aby być zdrowym, warto pić solankę albo wdychać jej zapach, spacerując wokół tężni.

Place zabaw

**Kiedy kołyszę się na huśtawce,
wyobrażam sobie, że jestem latawcem,
szybowcem, lotnią albo samolotem –
i bardzo trudno wylądować mi z powrotem.
Ale dobrze jest znaleźć się znowu w Rabce!**

W Rabczańskim Parku Zdrojowym można znakomicie się bawić.

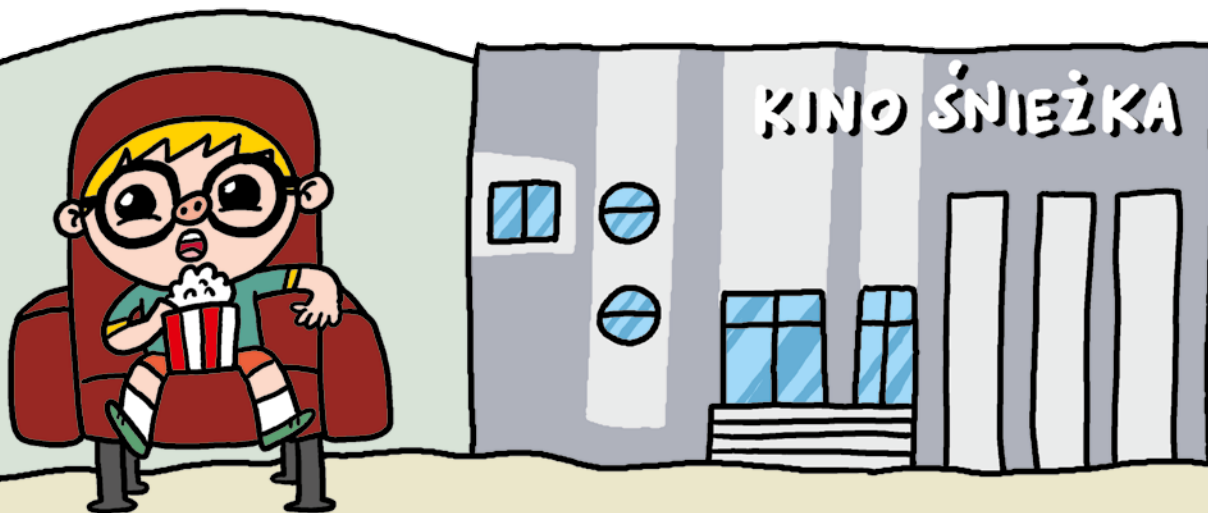
Znajdziecie tu huśtawki dla małych dzieci, parki linowe dla większych

i urządzenia do ćwiczeń dla dorosłych. Jest nawet wodny plac zabaw. Przyjdźcie koniecznie!

Kino Śnieżka

- Widzę, mamo, po twojej minie, że już dawno nie byłaś w kinie.
- Rzeczywiście, tyle mam teraz rzeczy... No i nie wiem, jaki film wybrać na wieczór.
- Och, zdecyduj się, zanim ten wieczór minie!

Kino „Śnieżka”

stale wyświetla

ciekawe

filmy.

Wszyscy mogą

je oglądać!

Kino

ma

specjalne urządzenia,

pomagające

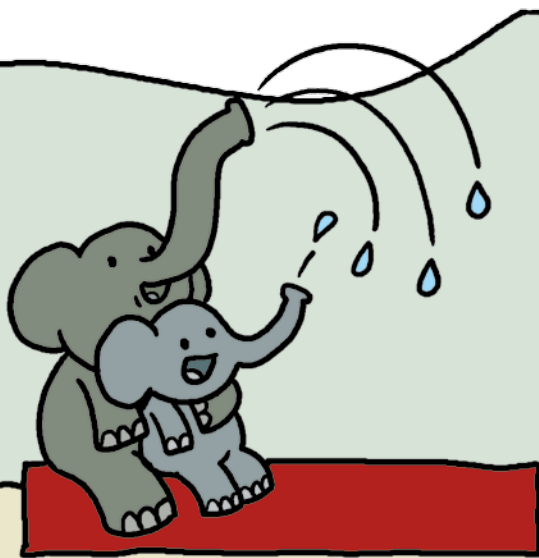

oglądać filmy osobom, które słabo widzą albo słabo słyszą.

Fontanna ze słoniami

Gdy do fontanny wskoczy słoń,
najlepiej nic nie mów doń.
Nie mruż na niego i nie parszaj,
tylko po trąbie go pogłaskaj,
niech poczuje twoją dłoń.

Nikt nie wie, dlaczego

wokół

fontanny

w Rabce

zgrupowały się słonie.

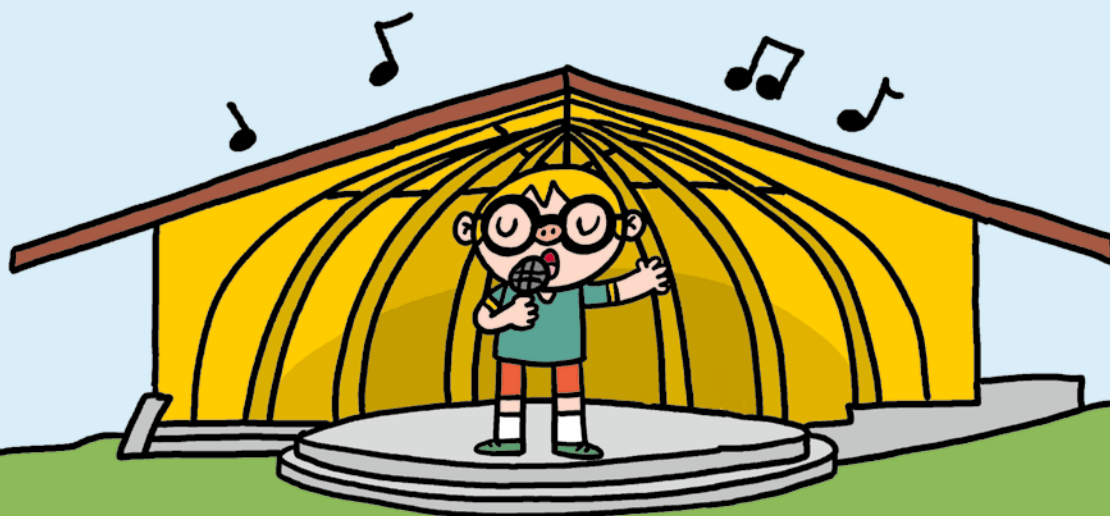

Ale wszyscy je lubią i chętnie spotykają się koło fontanny!

Amifiteatr

Zimą w naszym amfiteatrze
ktoś najwyżej kogoś śniegiem natrze.
Ale latem! O, latem to inna sprawa!
Amfiteatr wtedy robi się wesoły,
bo zjawiają się artyści, zespoły,
i na całą okolicę słyhać brawa.

 Amfiteatr to piękna scena w parku. Wiosną, latem i jesienią są tu występy.

 Ty też możesz usiąść na widowni Amfiteatru!

Muzeum im. Władysława Orkana

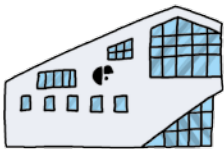
Muzeum im. Władysława Orkana od 1936 roku mieści się w modrzewiowym, pochodzącym z 1606 roku, budynku byłego kościoła parafialnego św. Marii Magdaleny.

Jest to jeden z 255 zabytków należących do Szlaku Architektury Drewnianej w Małopolsce. Kościół postawiony został przy skrzyżowaniu starego traktu biegnącego wzdłuż rzeki Raby (dzisiaj ul. Sądecka) z drogą prowadzącą do wsi Słone (dzisiaj ul. Orkana). Otacza go pokryty gontem kamienny mur, w którym znajdują się stacje Drogi Krzyżowej. W murze umieszczono trzy bramy oraz furtkę prowadzącą do „organistówki”, obok której stoi rzeźba przedstawiająca patrona muzeum – Władysława Orkana. To młodopolski pisarz i poeta, który urodził się w nieodległej Porębie Wielkiej. Wokół kościółka rosną stare dęby, a przy bramie wejściowej znajduje się kilka nagrobków z dawnego cmentarza.

Do wnętrza kościółka-muzeum prowadzi wejście pod drewnianą wieżą, w jej parterowej części znajdują się cztery sale, prezentujące tylko niewielką część zbiorów muzeum. To wybrane eksponaty sakralnej i świeckiej sztuki ludowej oraz przedmioty związane z rzemiosłem i życiem codziennym ludności z powiatów: nowotarskiego, limanowskiego i makowskiego.

Z części muzealnej przechodzi się do dobrze zachowanego wnętrza wiejskiego kościółka. Tu, można podziwiać architekturę i malarstwo sakralne oraz zabytkowe przedmioty kultu religijnego, a także uczestniczyć w imprezach kulturalnych, np. w koncertach organowych wykonywanych na instrumencie z 1778 roku czy wystawach prac rabczańskich artystów – malarzy, rzeźbiarzy i fotografików. W maju odbywa się tu Noc Muzeów, a na terenie wokół kościółka mają miejsce doroczne konkursy palm wielkanocnych oraz Jarmark w Muzeum – kiermasz twórczości regionalnej.

Biura i magazyn muzeum mieszczą się w budynku odległym o kilkadziesiąt metrów od kościółka. Tu także znajdują się sale, w których działa Akademia Malarstwa na Szkle, prowadząca warsztaty dotyczące plastyki obrzędowej, elementów garnctwa, ludowych zabawek oraz dawnej wiejskiej mody.

Teatr Lalek Rabcio

W 1949 roku pracownicy rabczańskich sanatoriów założyli pierwszy w Rabce teatr, który wtedy nazwano Rabco-Zdrowotek. W Rabce przebywały

wówczas poważnie chore dzieci, mające za sobą tragiczne doświadczenia wojny. Pobyty i leczenie w zamkniętych sanatoriach, z dala od rodzin, trwały czasem po kilka miesięcy. Teatr wyrósł z chęci przywrócenia maluchom utraconego dzieciństwa. Przedstawiane na scenie bajkowe historie miały być dla nich wesołą terapią. Zespół teatralny nie miał własnej siedziby i przez kilkadziesiąt lat jeździł ze spektaklami do dzieci w sanatoriach, szkołach i przedszkolach lub występował w wynajętych salach. Pomimo trudności lokalowych, teatr miał bardzo wysoki poziom i odnosił sukcesy na licznych festiwalach, także poza granicami naszego kraju, a nawet za oceanem.

Pierwszą, stałą salą teatralną zespół dysponował dopiero od 1990 roku. Mieściła się ona w dzierżawionym od parafii św. Marii Magdaleny budynku przedwojennego, uzdrowskiego kina, w którym po II wojnie światowej był magazyn warzyw i owoców. Dom ten, ozdobiony charakterystycznym graffiti, znajduje się dokładnie naprzeciw dzisiejszej siedziby teatru. Jest nią otwarty w 2020 roku nowoczesny, jasny i przeszklony budynek przy ul. Orkana.

Kiedyś Rabcio był teatrem lalek, na scenie występowały lalki, a ich animatorzy, czyli aktorzy-lalkarze byli niewidoczni dla widzów, ukryci za kotarą. Dzisiaj jest to już raczej teatr lalki i aktora, w którym aktorzy i animowane przez nich lalki występują na scenie obok siebie. Jego repertuar to nadal głównie spektakle dla dzieci.

Miejska Biblioteka Publiczna

Idea wypożyczania książek wprowadzona została w Rabce już w 1911 roku, a zapoczątkowało ją Towarzystwo Szkoły Ludowej. Ówczesna biblioteka mieściła się niedaleko dzisiejszej, w pobliżu stacji kolejowej, w stojącej do teraz zabytkowej, drewnianej willi Wisła przy ul. Orkana. W okresie międzywojennym została przeniesiona do willi Warszawa, po II wojnie światowej zmieniała kilkakrotnie lokalizację. Ostatecznie, w 1956 roku, na kolejne 60 lat powróciła do willi Warszawa.

Do dzisiejszej siedziby Miejska Biblioteka Publiczna przeniosła się w 2015 roku. Idea odremontowania starego dworca kolejowego i utworzenia w jego wnętrzach biblioteki, to wspólny pomysł ówczesnych władz miasta i zarządców mienia Polskich Kolei Państwowych. Ideę tego nietypowego połączenia wymownie oddaje realizowany tu cykl dyskusyjnych spotkań czytelniczych „Pociąg do książki”. W tej niezwyklej przestrzeni

odbywają się spotkania autorskie, wystawy, odczyty, a nawet teatralne spektakle dla „najmłodszych” – dzieci w wieku od roku do trzech lat. Biblioteka jest organizatorem i współorganizatorem wielu konkursów – np. Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „Serduszkowy Wiersz” czy Konkursu Literackiego na „List do św. Mikołaja”, oraz wydarzeń czytelniczych, w tym Międzynarodowego Festiwalu Literatury Dziecięcej Rabka Festival. Aktualnie realizuje program „Biblioteka otwarta”, którego głównym celem jest dostosowanie biblioteki i zbiorów wraz z przygotowaniem specjalnej oferty dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Chociaż budynek nie jest już typowym dworcem kolejowym, na tutejszym peronie ciągle zatrzymują się pociągi jadące do Zakopanego i wracające spod Tatr, a w okresie wakacji specjalne pociągi retro, z lokomotywą i wagonami pamiętającymi czasy cesarza Franciszka Józefa, wyjeżdżające z odległego o kilka kilometrów Skansenu Taboru Kolejowego. Natomiast przed budynkiem, na niewielkim placu wita podróżnych spoglądający na nich z pomnika Święty Mikołaj. Warto dodać, że w Miejskiej Bibliotece Publicznej od 2019 roku działa Poczta Świętego Mikołaja.

Hotel Turbacz – początek Nieprzetartego Szlaku

Na wprost dworca kolejowego, w którym dzisiaj mieści się Miejska Biblioteka Publiczna, po drugiej stronie torów kolejowych, ciągnie się niewielka uliczka Wąska. Kiedyś była to ulica Kolejowa. Stojący przy niej dom z nr 1 to dawny hotel Turbacz. Jak każdy budynek ma swoją historię, tworzoną przez ludzi, którzy dłużej lub krócej w nim przebywali. A byli to bardzo różne osoby: od handlarzy i chłopów wracających z targu, turystów i kuracjuszy wynajmujących pokoje, poprzez zakwaterowanych tu niemieckich i radzieckich żołnierzy, spotykających się na piętrze partyzantów i żołnierzy AK, aż po pisarzy i poetów – Władysława Orkana i Jalu Kurka, czy profesorów - Władysława Szafera i Walerego Goetla. Zaglądał tu także w latach pięćdziesiątych XX wieku ks. Karol Wojtyła, późniejszy papież Jan Paweł II.

Budynek powstał w 1901 roku i do końca II wojny światowej mieściły się w nim restauracja i hotel. Później, do 1960 roku funkcjonowała tu Stacja Turystyczna PTTK, gdzie spotykali się czowcnicy rabczańskiego oddziału PTTK i pierwsi górscy ratownicy. Wcześniej jednak do historii budynku Turbacz dopisana została jeszcze jedna, chyba

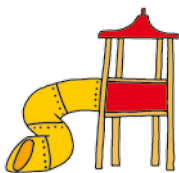
najpiękniejsza karta. Ponieważ Rabka po wojnie była jednym z najważniejszych ośrodków leczenia chorób przewlekłych u dzieci i młodzieży, w tym także u dzieci z różnymi niepełnosprawnościami, właśnie tu, w tym budynku w 1958 roku Główna Kwatera ZHP wraz z Ministerstwem Zdrowia oraz Ministerstwem Oświaty zorganizowała kurs dla nauczycieli i wychowawców zakładów leczniczych, mający wypracować metody pracy z dziećmi ze specjalnymi potrzebami. Inspiratorem ruchu była drużna Maria Łyczko, która wraz z uczestnikami kursu pracowała nad dostosowaniem praktyk z życia harcerskiego do warunków życia w sanatorium. Na zakończenie kursu postanowiono zdobyć górę Luboń Wielki (1023 m n.p.m. i około 500 m od poziomu Rabki). Był marzec, przyszła śnieżycą i świeży śnieg zasypał drogę. Uczestnicy, błądząc i pokonując własne słabości, doszli do schroniska na Luboniu i tu zdecydowali, że: „...nazwa ich kursowej drużyny i tych, utworzonych w rodzimych ośrodkach leczniczych wiązać się musi z przebytą drogą oraz czekającymi ich trudnościami podczas organizowania swoich drużyn.

Nieprzetarty Szlak! Tak nazwano tę ich trudną drogę na Luboń i jeszcze trudniejszą do umysłów i serc służby zdrowia i nie tylko!. O tej kartce z historii budynku Turbacz przypomina pamiątkowa tablica na jego ścianie. Warto o niej pamiętać, zwłaszcza że drużyny „Nieprzetartego Szlaku” działają nadal i co roku zdobywają Luboń Wielki.

Tężnia solankowa

Na zachodnim krańcu Parku Zdrojowego, na tzw. wyżyskach, tuż obok źródła solanki o nazwie Helena, od 2009 roku stoją dwa bliźniacze, okrągłe budynki. Jeden, przeszklony, to Pijalnia Wód Mineralnych. Tu, przy stolikach można napić się wody dostarczonej z różnych karpaccich źródeł. Drugi, otwarty, to tężnia solankowa. W jej środku stoi kolumna ułożona z tarninowych witek. To po tych gałązkach, tworząc słoną mgiełkę, spływa rabczańskie bogactwo – solanka. I o tę mgiełkę chodzi. Spacerując wokół jej źródła, uwalniamy myśli od codziennych problemów, aktywnie się odprężamy, dajemy organizmowi niezbędne minerały, a naszym płucom – oczyszczenie. Na terenie Parku Zdrojowego znajdują się jeszcze dwie mniejsze tężnie solankowe. Jedna – obok Domu Solanki, na wprost kortów tenisowych. Kolejna – nad rzeką Poniczanką. Do niej wiodą niedawno oddane spacerowe rabczańskie Bulwary.

Plac zabaw

Tuż obok tężni solankowej znajduje się jeden z dwóch placów zabaw zlokalizowanych w Parku Zdrojowym. To ten mniejszy. Duży, będący większą atrakcją dla dzieci, powstał na miejscu starego, pamiętającego jeszcze dzie-

cięce harce dzisiejszych dziadków, bawiących się kiedyś na huśtawkach lub zjeżdżalniach, a dzisiaj przychodzących tu z wnukami. Kolorowe trasy przeszkód, zjeżdżalnie, karuzele, huśtawki i piaskownice rozlokowane na kolorowym, elastycznym bezpiecznym podłożu zawsze są pełne dzieci. A tuż obok inne atrakcje - nowo otwarty wodny plac zabaw z fontannami, skalnymi źródłami, gejerem, kulą wodną i wodnym wirem. Jest tu także koło młyńskie i wodne półki. Po drugiej stronie alei Juliana Kawalca kolejne atrakcje: park linowy dla dzieci, terenowe kręgle, miasteczko rowerowe ze skrzyżowaniami, światłami i przejazdem kolejowym. Tu także w nowoczesnym skateparku poćwiczyć mogą zwolennicy deskorolek, a lubiący wyzwania rowerzyści BMX mają szansę sprawdzić swoje umiejętności w *trialparku* przygotowanym przez mistrzów świata w tych konkurencjach. Kuracjusze i dorośli mogą zadbać o swoje zdrowie i kondycję w plenerowych siłowniach. Znaleźć je można w wielu częściach parku, także tej najstarszej, kończącej się skarpią stromo opadającą na Bulwary nad Poniczanką.

Kino Śnieżka

Pierwsze rabczańskie kino – Teatr Świetlny Jutrzenka, uruchomiono w 1928 roku. Mieściło się w przekazanym przez proboszcza parafii św. Marii Magdaleny, ks. Jana Surowiaka,

budynku parafialnej stajni. Było to kino objazdowe, ale wraz z rozwojem uzdrowiska konieczne stało się utworzenie kina stacjonarnego. I tak w 1933 roku, w tym samym budynku, powstało kino Słońce. Po II wojnie światowej w 1945 roku wznowiło działalność, ale już pod nazwą Śnieżka. W 1951 roku zostało przeniesione do budynku dawnego Caffè-Club, przy skrzyżowaniu ulic Nowy Świat i Marii Curie-Skłodowskiej, gdzie z przerwami spowodowanymi złym stanem technicznym funkcjonuje do dzisiaj. W 2015 roku, po gruntownym remoncie i wyposażeniu w nowoczesny sprzęt umożliwiający prezentowanie filmów 3D oraz audiodeskrypcję, kino znowu przyciąga miłośników X Muzy. Półmilionowy widz wszedł na salę Śnieżki 29 grudnia 2022 roku.

Fontanna ze słoniami

Centrum uzdrowskiej części Rabki stanowił od zawsze plac nad potokiem Słonka. Naturalną przyczyną, dla której to właśnie tu umiejscowiono serce uzdrowiska, były znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie źródła solankowe: Marii, Rafaeli, Kazimierz i Krakus A główny punkt tego centrum to miejsce, na którym dzisiaj znajduje się Fontanna ze słoniami. Widać to już na starych, ponad 120-letnich pocztówkach.

Współczesna fontanna ze słoniami to jedna z większych rabczańskich atrakcji, po raz pierwszy uruchomiona w 2006 roku. Jej niecka ma kształt prostokąta, którego dno wyłożono mozaiką przedstawiającą herb miasta. Na jego czterech narożnikach przystanęła rodzina słoń: cztery dorosłe i troje słoniątek. Z ich uniesionych ku górze trąb wytryskuje woda, a dotknięcie wszystkich siedmiu trąb ponoć zapewnia szczęście... przynajmniej podczas pobytu w Rabce. Z kilkunastu, znajdujących się w centrum fontanny dysz, w rytm rozlegającej się na placu muzyki, tryskają strumienie wody, podświetlane kolorowymi światłami. Oczywiście, szczególne wrażenie ta wodno-swiełno-dźwiękowa inscenizacja robi po zapadnięciu zmroku.

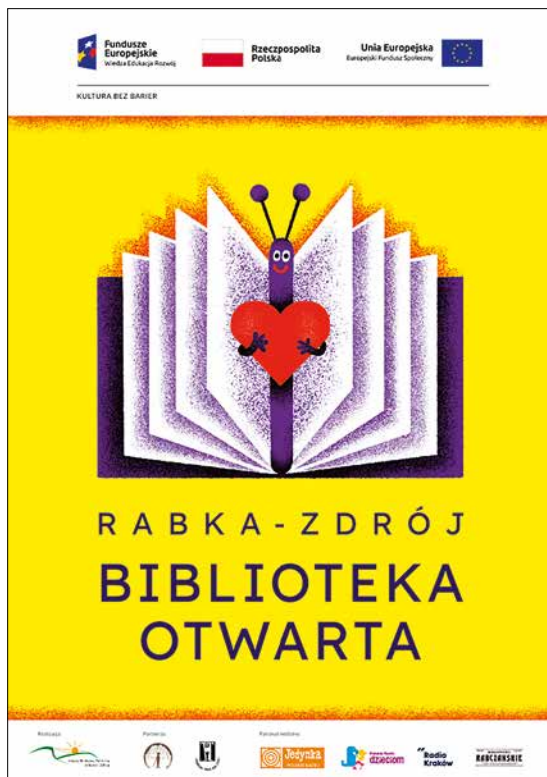
Współczesna fontanna ze słoniami to jedna z większych rabczańskich atrakcji, po raz pierwszy uruchomiona w 2006 roku. Jej niecka ma kształt prostokąta, którego dno wyłożono mozaiką przedstawiającą herb miasta. Na jego czterech narożnikach przystanęła rodzina słoń: cztery dorosłe i troje słoniątek. Z ich uniesionych ku górze trąb wytryskuje woda, a dotknięcie wszystkich siedmiu trąb ponoć zapewnia szczęście... przynajmniej podczas pobytu w Rabce. Z kilkunastu, znajdujących się w centrum fontanny dysz, w rytm rozlegającej się na placu muzyki, tryskają strumienie wody, podświetlane kolorowymi światłami. Oczywiście, szczególne wrażenie ta wodno-swiełno-dźwiękowa inscenizacja robi po zapadnięciu zmroku.

Amfiteatr

Już w latach trzydziestych ubiegłego wieku w centrum zdrojowiska znajdowała się murowana muszla koncertowa, w której spacerującym

kuracjuszom przygrywała uzdrowska orkiestra. W latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku, podczas przebudowy centrum uzdrowiska, muszla została rozebrana, a w latach osiemdziesiątych XX wieku obok deptaku przy ul. Chopina wybudowano nową, ale drewnianą. Do rangi amfiteatru awansowała po remoncie i rozbudowie w latach 2011–2012. Widownia licząca 750 miejsc została zadaszona, cały obiekt przystosowano do potrzeb osób z niepełnosprawnościami i wyposażono w nowoczesny sprzęt oświetleniowy i nagłaśniający. Dzisiaj amfiteatr jest głównym miejscem imprez plenerowych organizowanych od wiosny do jesieni, odbywają się tu m.in. koncerty, występy kabaretów oraz festiwale: Międzynarodowy Festiwal Literatury Dziecięcej Rabka Festival, Festiwal Piosenki Przedszkolnej, Karpacki Festiwal Dziecięcych Zespołów Regionalnych, Wakacyjny Festiwal Bajek. Także tutaj rabczanie i goście uzdrowiska witają Nowy Rok.

Koncepcja i koordynacja: Iwona Haberny/Agencja Promocyjna OKO

Redakcja: Katarzyna Krzyżan-Perek

Korekta językowa: Artur Czesak

Adaptacja tekstów dla osób korzystających z komunikacji alternatywnej i wspomagającej (AAC): Alina Smyczek

Baza symboli PCS® (Picture Communication Symbols) 1981-2023 należy do Tobii Dynavox®. Wszelkie prawa zastrzeżone. Użyto za zgodą.

Skład i opracowanie graficzne: Martyna Jurkowska/PANCZAKIEWICZ ART.DESIGN®

Copyright: Miejska Biblioteka Publiczna w Rabce-Zdroju

Wykonano w ramach przedsięwzięcia Biblioteka otwarta, realizowanego w ramach projektu Kultura bez barier

Wydawnictwo nie jest przeznaczone do sprzedaży

Wojciech Bonowicz

Poeta (laureat Nagrody Literackiej Gdynia, nominowany do nagród Nike, Silesius, Nagrody im. Wisławy Szymborskiej), autor biografii „Tischner”, publicysta „Tygodnika Powszechnego”, autor i redaktor wielu książek.

Piotr Kolecki

Rabczanin, znawca dziejów Rabki i jej kultury, wiceprezes Stowarzyszenia Kulturowy Gościniec, redaktor naczelny „Wiadomości Rabczańskich”. Muzyk i multiinstrumentalista, pedagog, grafik, fotografik.

Tomasz Samojlik

Za dnia naukowiec, doktor habilitowany nauk biologicznych zajmujący się historią przyrodniczą Puszczy Białowieskiej. Nocą zaś pisze i rysuje książki i komiksy.